Jaco de Groot 'spelenderwijs' naar de verste sprong

HENK J. DE KLEIJNEN

POLSBROEKERDAM • Jaco de Groot, dit seizoen moeizaam van start gegaan, deklasseerde zaterdag de volledige oppositie in de strijd om het kampioenschap polsstokverspringen van de Lopikerwaard. Na al winnend uit de voorronde te zijn gekomen, sprong de Woerdenaar in de finale ruim tweeënhalve meter verder dan de nummer twee, Bastiaan de Bruijn uit Lopik.

De winnende afstand, 20.32 meter, was er een die er zijn mag. Het gaf zijn zoveelste beker extra glans, zeker gezien de matige weersomstandigheden. Op de accommodatie van Polsbroekerdam stonden korte regenbuien een vlot verloop in de weg. Ook liet de temperatuur te wensen over. Tot opluchting van de deelnemers kwam de - harde - wind wel uit de goede richting: schuin in de rug. Het mocht Theo van Kooten in de senioren topklasse niet baten. De 45-jarige Haastrechter, trainingsmaat en traditioneel de grootste rivaal van De Groot, had een slechte middag. Na zijn eerste sprong van slechts 15.61 meter belandde hij tot tweemaal toe in het water en miste daardoor zelfs de finale.

Het wachten is nu op een vervolg van de titanenstrijd tussen De Groot (nationaal kampioen) en Wilco van Amerongen. Het 19-jarig talent uit Benschop, officieel nog uitkomend bij de junioren, bleef zijn 'grote voorbeeld' dit seizoen al zes keer vóór. Een enkelblessure, opgelopen in Jaarsveld, houdt hem nu al enkele weken letterlijk aan de kant. Weliswaar is hij inmiddels weer in training, maar de uitslag van een MRI-scan moet uitwijzen of er sprake is van een gescheurde kruisband. Zo ja, dan is de sporter nog een tijdje uit de roulatie. De Groot, sportief als altijd: „Dat is echt heel jammer. Wilco is een hele goeie." Grijnzend reageert hij op de vraag of de Benschopper hem op korte termijn gaat opvolgen: „Haha. Dat dacht ik toch niet.... Wel is hij heel serieus bezig. Heel trouw en gedisciplineerd, bijna alle dagen van de week."

In Polsbroekerdam mocht Jaco de Groot de hoofdprijs in ontvangst nemen. ARCHIEFFOTO

Wie bij het polsstokverspringen mee wil komen met de besten, moet daar veel voor opzij zetten. Alle aandacht gaat dan uit naar techniek, snelheid, kracht en souplesse. Turnen is een sport die vaak wordt beoefend. Dat doet ook Dymphie van Rooijen uit IJsselstein, onbetwist de sterkste springster van Nederland. Vorige week kneusde ze bij het neerkomen na een salto van de evenwichtsbalk een teen en had daar zoveel last van dat ze tijdens het kampioenschap van de Lopikerwaard niet in actie kwam.

De afwezigheid van de vedette beloofde felle strijd in de topklasse van de vrouwen, waar Jessica Snoek (Benschop) en Wendy Helmes (IJsselstein) elkaar nauwelijks in sterkte ontlopen. Snoek bleef Helmes exact drie centimeter vóór, maar dat was niet voldoende voor de titel. Die ging verrassend naar Carina den Hertogh uit Woerden, die op haar beurt weer drie centimeter verder in het zand belandde en 14.52 meter liet noteren. Bij afwezigheid van Wilco van Amerongen streden in de junioren topklasse Erwin Timmerarends (Montfoort) en Rian Baas (Oudewater) om de hoogste eer. Pas bij de laatste sprong viel de beslissing. Timmerarends kwam toen tot een knappe 19.18 meter, tien centimeter verder dan Baas. In de jongens topklasse was Haastrechter Ricardo Faaij (18.04 meter) superieur.